

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

ผู้ประกอบอาชญากรรมหรือองค์กรอาชญากรรมมักจะ นำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดหรือได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มาเปลี่ยนสภาพให้เป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาอย่างถูกต้อง หรือเรียกได้ว่า กระบวนการทำ “เงินสกปรก” ให้เปลี่ยนสภาพเป็น “เงินสะอาด” เพื่อปิดบังแหล่งที่มาที่มิชอบของเงินนั้น และทำให้ผู้อื่นเข้าใจหรือเชื่อว่าเป็นเงินที่ได้มาจากการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งวิธีการกระทำดังกล่าวนี้เรียกว่า “การฟอกเงิน” (Money Laundering) ปัจจุบันนี้อาชญากรรมการฟอกเงิน ได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากและมีความซับซ้อนในการกระทำความผิด ก่อให้เกิดความยากในการป้องกันและปราบปรามเป็นอย่างมาก และมีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะว่ามีผู้กระทำความผิดได้รับผลตอบแทนมูลค่ามหาศาลเป็นเครื่องจูงใจในการกระทำความผิด ซึ่งการฟอกเงินนั้นอาจทำได้หลายวิธี เช่น การนำเงินสดติดตัวออกนอกประเทศ, การส่งเงินสด หรือการโอนเงินออกนอกประเทศ, การส่งเงินสด หรือการ โอนเงินออกนอกประเทศ, การจัดตั้งบริษัทหรือกิจการขึ้นบังหน้า หรือวิธีอื่น ๆ เป็นต้น

โดยผู้ประกอบอาชญากรรมใช้การฟอกเงินเป็นเครื่องมือเพื่อปกปิดและแสวงหาผลประโยชน์จากความผิดที่ตนได้ก่อ นอกจากนี้การฟอกเงินยังก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อย่างมาก โดยเงินที่ผู้ประกอบอาชญากรรมนำมาฟอกนั้น ได้ถูกนำไปให้เป็นสินบนแก่พนักงานเจ้าหน้าที่รัฐหรือนักการเมือง ตลอดจนนำไปใช้เพื่อประกอบอาชญากรรมอื่น ๆ อย่างเช่น การซื้อขายหรือเป็นองค์กรอาชญากรรม ด้วยเหตุดังกล่าวในประเทศต่าง ๆ จึงตระหนักและให้ความสำคัญในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยการกำหนดให้ความผิดอาญาที่ร้ายแรงต่าง ๆ เป็นความผิดมูลฐาน กำหนดมาตรการรายงานธุรกรรมเพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อให้สามารถนำมาตรการที่มีประสิทธิภาพในกฎหมายป้องกันและปราบปราม เช่น มาตรการโทษทางอาญา, ริบทรัพย์สิน เป็นต้น มาบังคับใช้แก่ผู้กระทำความผิด เพราะมาตรการต่าง ๆ ในกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ช่วยลดจำนวนของผู้กระทำความผิดลง อีกทั้งยังเป็นการสกัดกั้นการฟอกเงินของผู้ประกอบอาชญากรรม ส่งผลให้การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ในความร่วมมือระดับประเทศได้มีการจัดตั้งคณะเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force : FATF) ซึ่งคณะทำงานดังกล่าวเป็นโครงการความร่วมมือในระดับประเทศเพื่อตอบสนองการต่อต้านการฟอกเงิน ก่อตั้งขึ้นโดยการประชุมสุดยอดของกลุ่ม G7 ที่จัดขึ้นในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ในปี ค.ศ.1989 ประกอบไปด้วยประเทศกลุ่มอุตสาหกรรม G7 และประเทศอื่น ๆ 8 ประเทศ เพื่อกำหนดมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งปัจจุบันได้มีมาตรฐานสากลด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง (International Standards on Combating Money Laundering of Terrorism & Proliferation) ตามข้อแนะนำของ FATF เพื่อใช้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่แต่ละประเทศต้องปฏิบัติตาม โดยตามมาตรฐานดังกล่าวในข้อแนะนำที่ 23 ได้กำหนดให้ทนายความ , และ ผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายอิสระอื่น ๆ มีหน้าที่รายงานธุรกรรมด้วย

หากประเทศใดไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานสากลดังกล่าวอาจถูก FATF จัดลำดับอยู่ในกลุ่มประเทศ Black List ที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน จะได้รับผลกระทบเกี่ยวกับการเงิน จะส่งผลเสียของภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของประเทศ ตลอดจนส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันทางการเงินเนื่องจากประเทศคู่ค้าบางประเทศมีข้อกำหนดเข้มงวดในการทำธุรกิจกับคู่ค้าที่ไม่มีการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล หรือเพิ่มมาตรการตรวจสอบธุรกรรมที่ทำกับต่างประเทศดังกล่าวทำให้ภาคธุรกิจมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น และต้องใช้เวลาและขั้นตอนในการทำธุรกรรมมากขึ้นและประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการทำธุรกรรม

เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2555 FATF ได้ประกาศเพิ่มรายชื่อประเทศไทย เข้าเป็น 1 ใน 5 “ประเทศในฐานะเป็นประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยการสกัดการฟอกเงิน” ขึ้นบัญชีดำ (Dark Grey List) เนื่องจาก ประเทศไทยไม่ผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลรวม 13 ข้อ ส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของประเทศเป็นอย่างมาก แต่ปัจจุบัน FATF ยกเลิกไทยออกจากลิสต์ดังกล่าวแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 แต่ปัจจุบันนี้ ตามรายงานการประเมินการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศไทย ณ วันเสร็จสิ้นการตรวจประเมินคือ วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ.2559 ประเทศไทยยังมีข้อบกพร่องของการปฏิบัติตามมาตรการสากลดังกล่าวอยู่หลายประการ หนึ่งในนั้น คือ ถูกประเมินว่ายังมีข้อบกพร่องตามข้อแนะนำที่ 23 ซึ่งเป็นข้อแนะนำเกี่ยวกับการกำหนดให้ ผู้ประกอบอาชีพอื่นซึ่งมิใช่สถาบันการเงิน (DNFBPs) มีหน้าที่รายงานธุรกรรม

ในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ต้องอาศัยเครื่องมือในการปราบปรามผู้กระทำ

ความคิดหรือองค์การอาชญากรรม ซึ่งการรายงานธุรกรรมถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่สำคัญที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ติดตามแหล่งที่มา เส้นทาง และกระบวนการแปรสภาพเงินที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันจะนำไปสู่การติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินและใช้มาตรการริบทรัพย์สืบตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปัจจุบันตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 กำหนดผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรมไว้เพียง 3 ประเภท คือ สถาบันการเงิน สำนักงานที่ดิน ผู้ประกอบอาชีพอื่นซึ่งไม่ใช่สถาบันการเงิน 10 ประเภท แต่ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังไม่ได้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายเป็นผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

จากการศึกษาถึงการประกอบวิชาชีพของทนายความและที่ปรึกษากฎหมายแล้วพบว่าหากผู้ประกอบอาชญากรรมนำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดมาฟอกเงินผ่านการประกอบธุรกิจ และถ้าผู้ประกอบอาชญากรรมไม่มีความรู้ความสามารถทางกฎหมาย อาชญากรจะใช้บริการผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายเพื่อช่วยเหลือในการประกอบธุรกิจโดยมุ่งหวังจุดประสงค์ในการฟอกเงิน ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายอาจจะให้ความช่วยเหลือโดยไม่รู้ตัวลูกความหรือลูกค้าของตนกำลังทำการฟอกเงิน หรืออาจจะให้ความช่วยเหลือโดยตั้งใจ ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือในด้านการจดทะเบียนตั้งบริษัท ตลอดจนดูแลการดำเนินการขององค์กรธุรกิจ และดูแลนิติกรรมสัญญา ดูแลการทำนิติกรรมสัญญาซื้อขายกิจการหรือการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงในทางองค์กรต่อหน่วยงานราชการ หรือดูแลในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินจำนวนมาก จึงมีความเสี่ยงที่ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายจะตกเป็นเครื่องมือในการฟอกเงิน

เมื่อศึกษาไปถึงมาตรฐานสากลด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง (International Standards on Combating Money Laundering of Terrorism & Proliferation) ตามคำแนะนำของ FATF แล้วพบว่าประเทศไทยยังไม่ได้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายมีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรม ดังเช่น ข้อแนะนำที่ 23 ของ FATF ดังกล่าว ซึ่งทำให้ไม่กฎหมายไทยไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเช่นว่านั้น หากต่อมา FATF มีการเพิ่มเติมหรือแก้ไขมาตรฐานสากล และประเทศไทยยังปล่อยให้มิชอบบพร่องหรือไม่สอดคล้องเกี่ยวกับมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสะสมไปเรื่อย ๆ อาจทำให้ ประเทศไทยถูก FATF ประเมินจัดอยู่ในกลุ่มแบล็คลิสอย่างเช่นเมื่อปี พ.ศ. 2555 อีกได้ แล้วจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของประเทศ และระบบการเงินและเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่าในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านป้องกันและปราบปรามการ

ฟอกเงินก็ยังคงขาดข้อมูลจากการรายงานธุรกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษา กฎหมายเพื่อใช้เชื่อมโยงเครือข่ายหรือเส้นทางในการกระทำความผิดขององค์กรอาชญากรรมหรือ ผู้กระทำความผิด ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงมีความจำเป็นต้องกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ และที่ปรึกษากฎหมายมีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ.2542

ทั้งนี้ในการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายมีหน้าที่ใน การรายงานธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 นั้นต้อง ทำการศึกษาแนวทางในการรายงานธุรกรรมตามมาตรฐานสากลตามข้อแนะนำของ FATF ประกอบกับแนวทางในการรายงานธุรกรรมตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของ ต่างประเทศ โดยผู้เขียนศึกษาจากกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศ สิงคโปร์ กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสหราชอาณาจักรและกฎหมายป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินของประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งได้มีการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพ ทนายความและที่ปรึกษากฎหมายเป็นผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรมต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โดยจากการศึกษาการรายงานธุรกรรมตามมาตรฐานสากลตามข้อแนะนำของ FATF ซึ่ง ตามข้อแนะนำที่ 23 (a) ซึ่งเป็นข้อแนะนำเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ, ผู้ทำ คำรับรองลายมือชื่อและเอกสาร, ผู้ประกอบวิชาชีพ กฎหมายอิสระอื่น ๆ และนักบัญชี ต้องรายงาน ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย เมื่อทำธุรกรรมทางการเงินให้แก่ หรือในนามของลูกค้าในเรื่อง ที่เกี่ยวกับการซื้อและขายอสังหาริมทรัพย์, การบริหารจัดการเงิน หลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินอื่นของ ลูกค้า, การบริหารจัดการธนาคาร บัญชีออมทรัพย์หรือบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ การจัดรูปแบบของ ส่วนที่ลงหุ้น เพื่อการจัดตั้ง เพื่อการปฏิบัติการ หรือการบริหารจัดการบริษัทและการจัดตั้ง ดำเนินการ หรือบริหารจัดการนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย และการซื้อขาย หน่วยงานธุรกิจ ซึ่งประเทศสิงคโปร์ สหราชอาณาจักรและประเทศนิวซีแลนด์ ก็ได้กำหนดประเภท ธุรกรรมไว้ในแนวทางเดียวกับข้อแนะนำของ FATF โดยประเทศสิงคโปร์และสหราชอาณาจักร มีเพิ่มเติมประเภทธุรกรรมออกไปเล็กน้อย และเป็นประเภทธุรกรรมที่เป็นประโยชน์แก่การป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน ส่วนประเทศนิวซีแลนด์กำหนดประเภทธุรกรรมเยอะจนเกินไปอาจทำ ให้เป็นภาระของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายจนเกินสมควร ซึ่ง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ของไทยยังไม่มีการดังกล่าว ดังเช่นมาตรฐานสากลตามข้อแนะนำของ FATF และดังเช่น 3 ประเทศดังกล่าว ทั้งนี้ผู้เขียนก็ ทำการศึกษาวิเคราะห์จนได้แนวทางที่เหมาะสมในการกำหนดนิยามของผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ประเภทธุรกรรม ตลอดจนมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่ควรนำมาใช้กับ

ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมาย และแนวทางความเหมาะสมของบทคุ้มครองผู้ประกอบวิชาชีพทนายความเกี่ยวกับการคุ้มครองความลับคดีต่าง ๆ รวมทั้งทางจรรยาบรรณในวิชาชีพ เพื่อมาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ตลอดจนศึกษาถึงผลกระทบในการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายมีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 เห็นว่าการกำหนดดังกล่าวย่อมเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม และรัฐมากกว่า จึงสมควรแล้วที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายมีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาถึงมาตรฐานสากลด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง (International Standards on Combating Money Laundering of Terrorism & Proliferation) ตามข้อเสนอแนะของ FATF กฎหมายป้องกันการปราบปรามการฟอกเงินของประเทศสิงคโปร์ สหราชอาณาจักรและประเทศนิวซีแลนด์และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ตลอดจนการประกอบวิชาชีพของทนายความและที่ปรึกษากฎหมายแล้ว ผู้เขียนเห็นว่ามีความสมควรมีมาตรการทางกฎหมายในการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายมีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ซึ่งผู้เขียนมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1) กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายมีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 โดยกำหนดผู้มีหน้าที่รายงานให้ครอบคลุม และกำหนดประเภทและลักษณะของธุรกรรมที่ต้องรายงานไปในแนวทางตามข้อเสนอแนะของ FATF กฎหมายป้องกันการปราบปรามการฟอกเงินของประเทศสิงคโปร์และสหราชอาณาจักร และนำมาตรการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 16 วรรค 2 และ วรรคท้ายมากำหนดไว้ด้วย ตามที่ผู้เขียนได้วิเคราะห์ไว้ในบทที่ 5 หัวข้อที่ 5.3 แล้ว โดยการเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยบัญญัติเป็นมาตรา 16/2 ในพระราชบัญญัติฯ ให้มีบทบัญญัติดังนี้

“พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

มาตรา 16/2 ให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ.2528 หรือที่ปรึกษาทนายความไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทนายความตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ.2528 หรือไม่ก็ตาม มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเฉพาะที่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมสำหรับลูกค้า ดังต่อไปนี้

- (1) การซื้อและขายอสังหาริมทรัพย์ตลอดจนการได้มาซึ่งประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์
- (2) บริหารจัดการเงิน หลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินอื่นของลูกค้า
- (3) การบริหารจัดการธนาคาร บัญชีออมทรัพย์หรือบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์
- (4) การจัดรูปแบบของส่วนที่ลงหุ้น เพื่อการจัดตั้ง เพื่อการปฏิบัติการ หรือการบริหารจัดการบริษัท

- (5) การจัดตั้ง ดำเนินการ หรือบริหารจัดการนิติบุคคล หรือการจัดตั้งหรือการดำเนินการของทรัสต์ หรือการซื้อขายหน่วยงานธุรกิจ

- (6) การดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ที่ทำให้แก่ลูกค้าซึ่งเป็นเรื่องที่ผิดปกติในการดำเนินธุรกิจตามปกติ โดยต้องคำนึงถึงความซับซ้อนของเรื่องดังกล่าว รายละเอียดปลีกย่อยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว วัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจหรือทางกฎหมายที่ชัดเจนของเรื่องดังกล่าวและสถานะทางธุรกิจและความเสี่ยงของลูกค้า

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิก ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ได้รายงานไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้ สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

ให้นำความในมาตรา 14 มาใช้บังคับกับผู้ที่มีหน้าที่รายงานตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลมเว้นแต่กรณีผู้ที่มีหน้าที่รายงานดังกล่าว เป็นผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินเสียเอง"

- 2) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองความลับในการรายงานธุรกรรมให้ครอบคลุมความลับในด้านต่าง ๆ ของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ โดยแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 19 จากเดิมให้มีข้อความใหม่ดังต่อไปนี้

“ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

มาตรา 19 การรายงานตามมาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 และมาตรา 16/2 ซึ่งผู้รายงานกระทำโดยสุจริต การรายงานจะไม่ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนข้อใดบัญญัติใด ๆ ตามกฎหมาย สัญญา หรือกฎของจรรยาบรรณวิชาชีพ และผู้รายงานจะไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการรายงานหรือการกระทำหรือการละเว้นใด ๆ ”

3) ในการกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายมีหน้าที่รายงานธุรกรรมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 การรายงานธุรกรรมจะเป็นเรื่องใหม่สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าว และผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวอาจขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำรายงานธุรกรรมตลอดจนขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำธุรกรรม อาจทำให้การรายงานธุรกรรมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะให้มีการจัดทำคู่มือ/คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมาย เพื่อแนะแนวทางการปฏิบัติงานด้านป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดังเช่นสหราชอาณาจักรและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินควรมีการจัดอบรมเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความและที่ปรึกษากฎหมายได้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในการรายงานธุรกรรมได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ